



**ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ**  
**ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ**

**Συνδρομή**

Έτησίαι . . . Δρ. 4  
 Ἐξαμηνίαι . . . » 250  
 Ἐξωτερικῆς . . . πρ. γ. 4

**Τῆς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑς**

**Διαδόσεων λογίων καὶ  
 ἐπιστημῶν**

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθυντέα  
 Γραφεῖα — «ΑΥΓΗΣ»  
 Χαλκίδα

**ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ Ι ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1900 ΑΡΙΘ. 3**



**ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ**

Ὁ τραπεζάκι μεθ' ὄλων βαθμῶν τῶν μαντευτικῶν τοῦ ἰδιοτήτων ἤρξατο ἀναραινόμενον καὶ θορυβοῦν τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸ 1852. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἱστορεῖται τυχαία, ὡς ὄλων τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων.

Καταδίκαιοι τινες ἐν ταῖς φυλακαῖς Βασιλικῶνος χάριν διασκεδάσεως ἐστοιχημάτισαν ποῖος θὰ δυνηθῆ νὰ κρατήσῃ περισσότερο χρόνον τὰς χεῖράς του ἐπὶ τινος πραπέζης. Ἠπλώσαν λοιπὸν τὰς χεῖρας τῶν ἠτάδων ἢ ὡρα παρήροχτο, ὅλλ' αἱ ἄλλοι χεῖρες τῶν καταδίκων δὲν ἐκουράζοντο αἰφνης ἢ τράπεζα ἐκινήθη, ἐβάδισεν, οἱ καταδίκαιοι ἐντρομοὶ ἠλάλαξαν, μεγάλη ἦτο ἡ ἐκπληξίς των, ὁ δεσμοφύλαξ, οἱ φρουροὶ ἐπρεξαν εἰς τὸν θόρυβον ἐννεοὶ καὶ αὐτοὶ μείναντες πρὸ τοῦ παραδόξου τούτου φαι-

νομένου. Ἐντεῦθεν δὲ διεδόθη εἰς τὴν Γερμανίαν, κάκειθεν εἰς ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἐνθουσιασαν τοὺς μύστας τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τέχνης τοῦ πνευματισμοῦ, καὶ ὁ τύπος ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἠσχολήθη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.

Πλείστοι ὅμως διετέθησαν δὺσπίστωσ πρὸς αὐτό, εἰρωνικῶς γελῶντες διὰ τὰ γραφόμενα καὶ διορῶντες πνεῦμα ἀστειότητος ἐπιπνέον ἐν αὐτοῖς.

Φίλος μου μοὶ διηγήθη, ὅτι παρευρέθη ἐν μιᾷ δοκιμῇ γενόμενος ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἀπὸ Σαῦλος-Παῦλος.

Περὶ στρογγύλην τράπεζαν ἐκάθησαν λέγει ὁ φίλος μου, τρεῖς κύριοι καὶ δύο κυρίαί τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ ἐφάπτωνται οἱ πόδες καὶ τὰ ἐνδύματά των, μόνον ὁ μικρὸς δάκτυλος τῆς χειρὸς τοῦ ἐνὸς νὰ πατῆ τὸν τοῦ ἄλλου. Οὕτως ἐπραξάν καὶ ἔμειναν σιγῶντες καὶ ἀτενῶσ προσέχοντες εἰς τὸ κέντρον τῆς τραπεζῆς ἡ-

μίσεια ώρα παρήλθεν, οτε ήκούσθησαν τριγμοί και άμέως ή τράπεζα εκινήθη στρεφόμενη εκ μεσημβρίας προς ανατολάς. Απομακρύναντες τας καθέδρας τότε ήρωθήσαν παρακολουθούντες αυτήν οι πειραματισταί, διότι έστρέφετο ήδη ταχέως ήθέλησαν να δοκιμάσωσιν αν ή θέλησις άσκή επιρροήν επί της κινούσης άφανους δυνάμεως και άπεράσισαν ελοι να διευθυνθή ή τράπεζα προς την γωνίαν του δωματίου εν άκαρπεί ή τράπεζα εκινήθη και διηλύθη προς αυτήν. Είς κύριος έρωτά εκ τίνος άσθενείας άπέθανεν ο πατήρ του (χωρίς εϋτος να έχη ένεργόν μέρος εις τό πείραμα) και άμέσως αυτό κινείται και δι' ενός των ποδών του κτυπώντος ρυθμικώς άπικαλύπτει τό είδος της άσθενείας.

Πλείστα τριαύτα παραδείγματα γενόμενα εις πολυαρίθμους τόπους και παρατηρηθέντα υπό ανθρώπων σπουδαιστάτων και τά μάλιστα περυσισμένων μάς πείθουσιν, ότι πραγματικώς τό τραπέζι κινείται αλλά πώς; Ίδού τό ζήτημα.

Οι πνευματισταί παραδέχονται ότι τουτο κινείται υπό των πνευμάτων, τά όποια οϋτοι προσκαλοϋσιν εν άρχή του πειράματος· οι μεσημερισταί παραδέχονται, ότι ή κίνησις αυτή προέρχεται εξ ήλεκτρικού ρεύματος παραγομένου δια των οφθαλμών. Απασαι όμως αύται αι γνώμαι υπεχωροϋσι πρό της του Βραιδ, του διασήμου τουτου ίδουτου της σχολής του υπνωτισμοϋ, οϋτινος τό σύστημα άπολαύει μερίστης ύπολήψεως παρά τούς Ιατρούς και ρυσιολόγους υπό τό ένομα Βραιδισμός.

Ο Βραιδ παρετήρησεν την επιρροήν την όποιαν έχουν ιδέαι τινές επί του πνεύματος άλλων, άλλοιούσαι επί τό έντονώτερον ή χαλαρωτέρον λειτουργίας τινός του ανθρώπινου σώματος συμφώνως με τας ιδέας αυτές, άδιάφορον, αν αι ιδέαι αύται είναι αυτορρεΐς ή προέρχονται εκ συνδυασμοϋ άλλων ιδεών ή γενώνται εκ της άμέσου επιρρείας τρίτου.

Οϋτω, παραδείγματος χάριν, κατορθώνει τις να βάλη εις την ιδέαν ενός ότι έντός όλίγου θα παραλύσουν αι δυνάμεις του άμέσως· συμφώνως με την μεταδοθει-

σαν και την επικρατούσαν αυτήν ιδέαν άναπτύσσεται μία ιδεοδυναμική κατάσταση των μυών χωρίς να άναμιχθή ή ελευθέρα θέλησις του άτομου.

Αυτή λοιπόν ή άσυνείδητος ένεργεια των μυών είναι ή αιτία της όθθεν άσκινητέως του τραπέζιου.

Οι ένεργούντες τό πείραμα τουτο πτηροϋσιν ότι τό τραπέζιον κινείται και μίξουσιν ετιπραγματικώς κινείται μόνον τμήμα ή έννοούντες, ότι άσυνείδητως οι μϋς τω ένεργούσι και έπομένως οι ίδιοι κινούσιν αυτό, ή άσυνείδητος αυτή ένεργεια των μυών είναι προΐν της επικρατούσης ιδέας των πειραματιστών, ότι τό τραπέζι θα κινήθη και της προσηλώσεως αυτών εις την ιδέαν ταύτην.

Και ότι είναι άληθής ή εξήγησις αυτή του Βραιδ άπιδεικνύει ή επίδρασις, ή άσκει επί των άτόμων των προσηλουμένων εις την άσυνείδητον αυτήν εργασίαν. Πολλοί τουτων καταλήγουσι εις τά φρενοκομεία ή γίνονται επιληπτικοί· πολλάκις δε καταλαμβάνονται υπό ύστερισμών.

Αυτή είναι ή όρθότερα εκ των μέχρι τουδε εξενεχθεισών γνώμων, ό ότι δεν δύναμεθα να παραδεχώμεν ως όρθας τας γνώμας των μεσημεριστών ή των πνευματιστών, διότι, αν αύται ήταν όρθαί, οϋτοι θα ήρύναντο να κινήσωσι τό τραπέζιον μακρόθεν.

Ενώσω λοιπόν αυτοι τουτο δεν κάμνουσιν είμεθα ήναγκασμένοι να παραδεχώμεθα την γνώμην του Βραιδ ως την όρθωτέραν.

Ναθλμ Κόιερ

ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Η τελετή του γάμου εν Κίνα διαφέρει κατά πολύ της τριαύτης των άλλων εθνών. Εν Κίνα οι γονεΐς φροντίζουν περί του γάμου των τέκνων των και πριν ή ταϋτα γεννηθώσι· δηλαδή πολλάκις αι έγκυαι γυναίκες συμφωνούσι μετ' άλλήλων να νυμφεύσωσι τά εν τή κοιλία των τέκνα,

και προς ασφάλειαν της ύποσχέσεως διδουσιν άρραβώνας, αίτινες, έννοεΐτε, διαλύονται, εάν τά τέκνα ήθελον γεννηθή του αυτού γένους ή έν τώ εν εξ αυτών απούνη ή και εάν ο εις των μελλονύμων προήκηθη υπό λέπρας.

Αν αι μητέρες δέν φροντίσωσι περί άποκαταστάσεως των τέκνων των, οι πατερες οϋδεμίαν περί τουτων λαμβάνουσι νοϊαν, άλλ' άρίνουσι την περί τουτων αντίδα εις τους προξενήτας και προξενήτριαι, οιτινες άρραβωνίζουν τους μελλονύμους, όταν λάθωσιν εκ μέρους άπροτέρων των μερών (του τε νέου και της κόρης) την συγκατάθεσιν· κατά τον εξή· τροπον.

Ο προξενήτης του γαμβρού φέρει προς την άρραβωνιζομένην κόρην, τρεις καλάθους, εξ ών ο εις περιεχει όπώρας και άργυρά νομίσματα, ο άλλος δώδεκα λίτρα χοιρομηρίου και ο τρίτος πισοτητά τινα έλικτιών αλφίτων (ριδέ). Ως λοιπόν ο ήχος των προπερευομένων τυμπάνων αναγγείλη την έλευσιν των δώρων, ή μελλονύμος εξέρχεται επί της εισόδου του υπό έρυθρών κηρίων φωτιζομένου θαλάμου της και λαμβάνει τά δώρα, άρ' οϋ διανείμη τεμάχια χοιρομηρίου προς τους παρόντας. Ταυτοχρόνως όμως και ο γαμβρός λαμβάνει εκ μερους της μελλούσης συζύγου του δώρα, τά όποια συνίστανται ιδίως εξ όπωρών διηρημένων εις δεκαεξ μερίδας. Και εκ μερους της μελλούσης πενθεράς του λαμβάνει ο γαμβρός δώρα, συνιστάμενα κυρίως εξ εξαίρετων ξηρών πέρων κολοκύνθης, τους όποιους άγοράζει ακριβά, άποδίδων εις την πενθεράν αυτοϋ ποσότητά τινα χρημάτων ως αντίτιμον θεωρουμένην της εις αυτόν διδομένης γυναικός. Μετά τας εθιμοταξίας ταύτας οι προξενήται άμφοτέρων συμβουλευονται τους άστρολόγους και έρίζουσι την ήμέραν της τελετής των γάμων.

Κατά ταύτην ή μελλονύμος, άρ' οϋ καλλωπισθη και τεθη επί της κεφαλής αυτής ο έν είδει κοφίνου ύπερμεγέθης πίλος, περιτυλίσσεται και τοποθετείται έντός φορείου ασφαλώς κεκλεισμένου εις τροπον, ώστε οϋτε να βλέπη οϋτε να βλέπηται. Το φορείον τουτο φέρεται εν τώ μέσω των παρακολουθούντων την τελετήν, οιτινες κενθίμως σενάζουσι προς την οικίαν του γαμβρού. Ως ή συνοδία πλησίαση την οικίαν αυτοϋ, άγγελιοφόρος άποπώμενος της συνοδείας προστρέχει και μηνύει την έλευσιν της νύμφης φωνάζων «Έρχεται, Έρχεται». Ο γαμβρός, άμα ως άκουσθη ο ήχος των τυμπάνων, φεύγει και κρύπτεται ταχέως εις τον θάλαμόν του. Τότε αι προξενήτριαί τρέχουσι και την άναζητούσιν άπανταχού της οικίας, όταν δε τέλος άνεύσωσιν αυτόν, οϋτος όφείλει να προσποιηθί άπορίαν και να έρωπήση αυτές μετ' άδιαφορίας τί ζήτοϋσι παρ' αυτού· αύται όμως χωρίς καν να τώ άποκριθώσι σύρουσιν αυτόν προς τό φορείον. Ένταϋθα ο γαμβρός καταβιβάζων την νύμφην οδηγεί αυτήν εις τον νυμφικόν θάλαμον, ένθα ύπάρχει τράπεζα πλήρης φκητων προωρισμένων δια τους μελλογυμους. Μετά τό γεϋμα ο γαμβρός εγείρει τον νυμφικόν κόφινον και παρατηρεί δια πρώτην φοράν, την παντοτεινήν αυτου σύζυγον, όποιανδήποτε δε έντύπωσιν και αν προξενήση εις αυτόν ή μορφή αυτής, οϋτος όφείλει να δείξη μεγάλην προς αυτήν ευχαρίστησιν.

Αρ' οϋ ο νυμφίος τελειώση τας προς την νύμφην εκράσεις του, εισέρχονται εν τώ των νυμφίων θαλάμω ελοι οι προσκεκλημένοι δια να εξετάσωσι την νύμφην και εφέρωσι τας κρίσεις των, αίτινες κατά την εθιμοταξίαν των δέν να ωσιν είλικρινείς και άπροσωπόληπτοι.

Μεγάλη τιμή θεωρείται εις την Κίνα τό να προσκληθθί τις εις γάμον. Οϋδείς δε δύναται να μεταβθί, εάν δεν προσκληθθί προσηκόντως δια του προσκλητηρίου γραμματίου, τό όπίον είναι διπλωμένον οϋτως, ώστε να φαίνωνται εσηματισματισμένοι εκ των πτυχών αυτοϋ δώδεκα έπιστολαί. Επί του προσκλητηρίου γραμματίου οϋδεμία λέξις γράφεται.

ΤΑΚΟΧ





πικόν κρούσμα, αλλά τούτο υπήρξε και το τελευταίον, διότι ή άστασία του γυναικείου χαρακτήρος και ή τόσον εύκολος άλλαγή των έραστών, τον άπεγοήτευσε φοβερά υπό την έποψιν της ιδεώδους και της άληθούς αγάπης, ήν μόνον ήννόει πολυαριθμα δέ παραδείγματα του μετέπειτα χρόνου, δέν έλρησίμειυσαν ή να τό ενισχύσωσι την ιδεάν ταύτην.

Δέν ήτο πλούσιος εις χρήματα, ήτο όμως εις αισθήματα, και τούτο τον καθιστά πάντοτε εύθυμον και σχεδόν εύτυχη, διότι είχαν ως αρχήν, τό ότι—πρέπει τις να θεωρηται εύτυχής με ό,τι έχει—. 'Εάν τις διαρκώς και μετά ψυχικής άγωνίας άτενίζη προς τά άνώτερα, ουδέποτε θα κατορθώση να ζήση εύτυχής, διότι όσον πολλά και άν άποκτήση, θα έπιθυμή πάντοτε τά περισσότερα· έξ άλλου πλούτος δέν σημαίνει μόνον εκείνο, τον όποιον φέρομεν εις την τσέπην μας, αλλά πρό παντός και έλευνο τό έπιθυμ φέρομεν έν τή καρδιά μας.

Πολλά μελετήσας ευρισκεν ιδιαιτέραν εύχαρίστησιν από τινος ν' άσχολήται εις την σπιυήν και την ψυχολόγησιν των χαρακτήρων των διαφόρων άτομων· έπιθυμών ήμέραν τινά να κατορθώση να μαντεύη τους χαρακτήρας και τάς σκέψεις εκ της άναγνώσεως του προσώπου και των όφθαλμών, διότι, ως λέγει ό Β. Ούγγώ, —ύπάρχει τι ευρύτερον του όκεανού ό ουρανός, ύπάρχει όμως τι ευρύτερον του ουρανού τό ένδον του ανθρώπου—. Πράγματι τίς ήδυνήθη ποτέ να εισθύση εις τά άδύτα τής καρδιάς και να έρευνή ή τά μυστήρια τά συντελούμενα εις τό μικρόν τούτο τεμάχιον τής σαρκός; 'Αντιάμη μέχρι του τελευταίου κυτταρου, έμετρήθησαν άκριβώς ό όγκος της, τό βάρος και οι παλμοί της και όμως τό μυστήριον μένει πάλιν μυστήριον! ή καρδιά αγαπά και μισεί, συμπαθεί και αντιπαθεί, όπόταν και έρόσον αυτή θέλει χωρίς να λαμβάνη ύπ' έψιν τον τά πάντα διευθύνοντα νούν.

Βάσκανος δαίμων φθονήσας την εύθυμίαν του ήλθε να τώ άφαιρέση τό διαρκές μειδιάμα εκ των χειλέων του. 'Εξεπλάγη όταν μεταξύ τόσων κοινών γυναικείων χαρακτήρων ήδυνήθη ήμέραν τινά κατόπιν έπιμόνων άνιχνεύσεων ν' άναγνωρίση και τινας εξαίρέσεις. Μία έξ αυτών τώ έρείλικυσεν ιδιαιτέρας την προσοχήν του, ήρχισε να την αγαπά, όχι όμως εκ τυφλού έρωτος γεννομένου εκ τής πρώτης ανταλλαγής των βλεμμάτων, ταχέως άναπτυσσομένου, αλλά και ταχέως παρερχομένου ως ή θύελλα· ό Στέφανος δέν ήτο εκ των έμπροσθέντων εις την παγίδα

της κάλλονής, διότι ή πείρα τώ είχε διδάξει, ότι πολλάκις υπό την ώρκειότητα του προσώπου κρύπτονται πολλά άσχημίαι τής ψυχής, άλλ' έξ ασφαλούς εκτιμήσεως, προσρχομένη: εκ προηγούμενης ψυχολογήσεως του χαρακτήρος αυτής και συγκρίσεως προς τάς λοιπάς.

'Ημέραν τινά περιπλανώμενος εις τάς όδοις τής πόλεως Β . . . είδεν αίφνηθίως εκείνην, ήν πολλάκις έσκέπτετο επί τινος παραθύρου ξένου οικίας, σπηρίζουσαν χαριέντως την κεφαλήν της επί τής μιᾶς χειρός και άτενίζουσαν με άπλανές βλέμμα τον δύοντα ήλιον. Αί χρυσίζουσαι ακτίνες του δύοντος ήλίου προσπίπτουσαι επί του λευκού προσώπου της και τής πλουσίας καστανής κόμης της προσέειδον αυτήν παρθενικήν τινά αίγλην, πρό τής όποιας όλιγαί αισθηματικαί καρδιαί ήδύναντο ν' άντισταθώσι, πολύ δέ όλιγώτερον ή ιδική του.

Δέν ήδυνήθη να καταστείλη την έπιθυμίαν του, να έπιστρέψη και πάλιν εκ τής ίδιας όδου να την ίδη και ευτέραν φοράν, έν τή μαγευτική εκεί η στάσει. 'Εκτοτε όνειρόν τι τον έβασκνιζε διαρκώς και καθ' ύπνον και έν έγρηγόρσει.

'Η νεάνις αυτή ώνομάζετο Θάλλεια.

( έπεται συνέχεια )

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ουδέποτε καθιστώσι τον άνθρωπον τόσον γελοϊον τά έλατώματά του, όσον τά επίπλαστα αυτού προτερήματα

'Η νεότης είναι μανία, τής όποιας μόνον φάρμακον είναι τό γήρας.

Και ό θεός συνέγραψε· και ή μὲν πεζή του συγγραφή είναι ό άνήρ, ή ποιήσις του δέ ή γυνή.

'Η άιωνιότης του έρωτος, είναι γελοϊον όνειρον.

'Ο έρωσ νέμεται καρδιάς και.. βλακειάς.

'Η λύσσα του κυνός οδηγεί εις τον Παστέρ. 'Η λύσσα του έρωτος, εις τό . . . . . βρε-

φοκομείον.

'Ο έρκος τής γυναικός, είναι γράμματα επί τής άμμου γραφόμενα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

'Ινα εξαλείψωμεν κηλίδα επί μεταξωτου ύφασματος επιθέτομεν τό κηλιδωθέν μέρος επί μαλακού ύποστρώματος και ρίπτομεν κόκκιν τάλκεως επί τής κηλίδος, καλίπτομεν δια άποροφητικού χάρτου και σιδηρόνομεν δι' ύποθέριμου σιδήρου.

'Ινα κατασκευάσωμεν μελάνην άνεξίτηλον προς γραφήν λαμβάνομεν έγγυμα διαλύματος θεϊκού σιδήρου μέρος 24 και άφέψημα κηκιδών μέρος 125 αναμιγνύομεν και άρίνομεν επί τινας ήμέρας, θραιοϋμεν αυτήν έν ανάγκη δι' ύδατος και πυκνοϋμεν δια προσθέτου διαλύματος κόμμεως.

ΠΟΙΚΙΛΑ

'Η χρήσις των λουτρών είναι άρχαιοτάτη. 'Η άρχαία 'Ελληνική μυθολογία αναφέρει την χρήσιν αυτήν παρά τοις θεοις. 'Η θεά Δήμητρα έκαλείτο έν 'Αρκαδία Λουσία, διότι έλούσθη εις τον Λάδωνα ποταμόν, ίνα καθαρισθή.

'Επί τής εποχής του 'Ομήρου, τά λουτρά ήσαν έν μεγάλη χρήσει μετεχειρίζοντο δέ ταύτα όχι μόνον, ίνα καθαρίσωσι τό σώμα, αλλά και ως άναψυκτικά, διότι τότε έσυνειθίζον να λούωνται μετά κόπου. 'Ο 'Ομηρος επαινεί τά του Σκαυάνδρου λουτρά, τά όποια άπετελούντο εκ δύο πηγών, ών ή μὲν μία ήτο ψυχρά, ή δ' άλλη θερμή.

'Η χρήσις των λουτρών ήτο γνωστή και εις όλα τά άλλα έθνη. Παρ' έβραίοις την χρήσιν ταύτην μαρτυρεί ή ιστορία του Δαβιδ μετά τής Βηρσαβιέ συζύγου του Ουρία. Και παρά τοις Βαβυλωνίοις και Αιγυπτίοις τά λουτρά έθεωροϋντο ως υγιεινά και καρτικά.

'Η καλλιτέρα, εποχή δια θάλασσα λου-

τρών, είναι ό Μάιος, Ιουνιος και ό Σεπτέμβριος. Του Ιουλίου και Αυγούστου τά θάλασσα λουτρά δέν ώφελοϋσι τόσον καθ' όσον τότε ή θάλασσα είναι πολύ χλιαρά.

'Η ώρα, καθ' ήν πρέπει να γίνηται τό λουτρόν, έξαρτάται εκ τής ιδισυγκρασίας και τής προς τό ψυχος ευαισθησίας του σώματος

Τά θαλάσσια λουτρά πρέπει να γίνωνται συνήθως πρωίαν ή έσπέραν.

'Η διάρκεια του λουτροϋ όρίζεται εκ τής ηλικίας, του φύλου, τής σωματικής καταστάσεως, τής συνηθείας κλπ.

Τά πρώτα λουτρά δέν πρέπει να διαρκώσι πλειότερον την 5'—8' λεπτών, τά κατόπιν δέ, των 10'—15' λεπτών τής ώρας.

Αί γυναίκες λουόμεναι δεον να φρωσιν επί τής κεφαλής κρήδεμον άδιάβροχον, καθόσον μεγάλως βλάπτονται τά μαλλιά υπό του θαλασσίου ύδατος.

Τό θαλάσιον ύδωρ έμπεριέχον διάφορα άλατα επιφέρει ιδίας ώφελείας εις την υγμίαν, διότι εισάγει εις τό σώμα χλωρίον βρωμίον, ιώδιον, σόδιον, μαγνησίαν κλπ.

Enfant-gaté

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΤΟΤΥΠΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

'Υπό τους κάτωθι όρους, προκηρύσσομεν διαγωνισμόν πρωτοτύπου διήγήματος, καθ' όν τό καλλίτερον έξ αυτών θέλει δημοσιευθή και βραβευθή.

Όροι διαγωνισμοϋ

1) Τό διήγημα πρέπει να είναι πρωτότυπον και να μη έχη άλλοτε δημοσιευθή.

2) Οι διαγωνισθησόμενοι πρέπει να στείλουν τό διήγημά των εις τό γραφείον μας μέχρι τής 26 Αυγούστου.

3) Τό διήγημα πρέπει να γραφή εις την συνήθη γλώσσαν των διηγημάτων και να μη περιέχη περισσοτέρας των 700 λέξεων.

4) Κάτωθεν του διηγήματος πρέπει να τεθή συν τώ ψευδονύμω (έν ύπάρχη τοιαούτου) και τό πραγματικόν όνομα του γράψαντος.

« Αύγη »

1

## ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἐγραψα χωρὶς νὰ λάβω  
εἰς τὰς χεῖρας μου γραφίδα  
κ' ἔγραψα ὅσα δὲν εἶδα  
μὴ μ' ἐγγίστης! εἰς τὰ δύο  
γόνατά σου θὲ νὰ πέτω,  
ἂν τὸ πρῶτον ἀπολέσω

Ἔσταλη ὑπὸ μιᾶς ἀγνώστου

2

## ΓΡΙΦΟΣ

α α α

Μ! Δ! α ρ α Ρ! Ν!

α α α

Ἔσταλη ἐπὶ τῆς δεσποινίδος Καρνατίδος

## ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Σχημάτιον τὸν ἀριθμὸν 78 μεταχει-  
ριζόμενος ἐξάκις τὸ 7

Ἐτίθη ὑπὸ τοῦ Coclinan

## ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν ἐν τῷ 2ῳ φύλλῳ δημοσιευθεισῶν  
πνευματικῶν ἀσκήσεων.

Λύσις Αἰνίγματος

Ἄστηρ—Γαστήρ

Ἄστηρ λύσεις μᾶς ἔστειλαν οἱ κ. κ.,

Ναυαγός, Ἐρετριεύς, Μία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀ-  
βάντων, Μπαλκονοῦ, δεσποινίς Καρνατίς, μία  
Φιλομαθὴς, Μπεμπές, Ἀμαρυσσιος, Αἰκίνητος  
Μαθητάκος, Λευχειμονούσα καλλονή (λευ-  
χειμόνη λοιπὸν Σουβαλιώτισσα, Πλατανιώτισσα,  
Καλλικέλαδος Καστριώτης, μία Ζηλότυπος  
Φραγκοπαλᾶς, ἡ πιστεύουσα τὸ πεπρωμένον, Νεο-  
σφιγθεῖσα, Καλλικέλαδος Μούσα, Ἄρχα Εὐρί-  
που, Ἑλληνικὸν θηρρὸς, Στίον—κόπ. ἡ Κυ-  
ματοειδὴς Θάλασσα, τὸ Ἀγκαθόκι, Ναυαγός  
τῆς τρέλλας, Βαχγός, Φοῖβος Ἀπόλων.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ὁ  
Ναυαγός.

Λύσις Γρίφου

Μὴ εἶσο ὑπερήφανος

Ἄστηρ λύσεις μᾶς ἔστειλαν οἱ κ. κ.

Μπεμπές, Μία Φιλομαθὴς, Αἰκίνητος Μα-  
θητάκος, δεσποινίς Καρνατίς, Ναυαγός, μία ἐπὶ  
τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων, Σουβαλιώτισσα, Πλατα-  
νιώτισσα, Ἄρχα Εὐρίπου Ρεζ ἑστίς, Ὀνειροπο-

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἐρεθούσης—Γ. Χ. ΠΕΡΓΑΜΑΛΗ

λῶν νεανίας, μία Φιλόγελος, Ἰαπότης τῆς μα-  
ταιότητος, Ἑλληνικὸν θηρρὸς, Ναυαγός τῆς  
τρέλλας, Φοῖβος, Ἀπόλων, ἡ Κυματοειδὴς  
Θάλασσα, Στίον—κόπ. Π ἰο—πλαφ, ὁ Καμ-  
πούρης τῆς ἀγορᾶς, μία Μεταγχερινή, Γί-  
λακίαις,

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ἡ δε-  
σποινίς Καρνατίς

Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως εἶχομεν τὰς ἐξ  
ἀπαντήσεις

Ναυαγός, τὸ νὰ τῆς λέγῃς ὅτι εἶναι ὠραία  
Μία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων, τὸ νὰ τῆς εἴπῃς  
ὅτι εἰς φίλος σου τὴν ἀγαπᾷ, Μπαλκονοῦ εἶσαι  
Ζαχαρι. Μπεμπές, εἶσαι πρότυπον καλλονῆς, Μία  
φιλομαθὴς, τὸ νὰ τῆς λέγῃς εἶμαι μὴ ψ, Λευ-  
χειμονούσα καλλονή, τὸ νὰ τῆς εἴπῃς σὲ ἀγκυρῶ  
Ἀμαρυσσιος, τὸ νὰ τῆς ὁμιλεῖς περὶ τῆς ἀσχημα-  
τῶν ἄλλων, Ὀνειροπόλος νεανίας εἶσθε οἰθερία,  
νεοσφιγθεῖσα, τὸ νὰ τῆς εἴπῃς τὴν ἀληθειαν, ἡ  
πλυσίον τῆς Ἀγίας Πικρασκυλῆς, ἔχετε βαδι-  
σμα ἡγεμονικόν, ἡ Γαλαριομαστα τὸ νὰ κατα-  
κρίνης τὴν ὠραιότητα, ὁ Ρευθώδης τὸ νὰ μὴ  
ὁμιλῇς εἰς αὐτὴν περὶ ὠραιότητος, ἡ κυματοει-  
δὴς θαλασσα τὸ νὰ τῆς λέγῃς ὅτι δὲν σὲ μέλει  
πολύ διὰ τὴν ὠραιότητα, Ἑλληνικὸν θηρρὸς, νὰ  
μὴ ὁμιλήσῃ.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται ἡ (Μία Φιλομαθὴς).



Σ Κ Πειριζᾶ, ἐλάβομεν εὐχριστοῦμεν,  
προτεχῶς ἀπαντήσωμεν, Χ. Β. καὶ Α. Χ. Λα-  
ρισσαν, συνδρομὰς ἐλάβομεν, εὐχριστοῦμεν Κυ-  
μα Προποντιῶς (Κων)πολιν, ἀναμείνομεν, Δεσ-  
ποινίδα Καρνατίδα ἐνταῦθα, αἰνιγμὰ σας δη-  
μοσιευθήσεται. Μίαν ἀγνώστην Βασιλική, ἐλά-  
βομεν, εὐχριστοῦμεν. Γ. Κ. Ἐρέτριαν ἐπιστο-  
λὴν σου ἐλήσθη, Δ. Ζ. Θήβας περιμένομεν ἀπαν-  
τήσιν Α. Η. Βουκουφέστιον περιμένομεν ἐπιστο-  
λὴν σου, A-uatre épingles ἐνταῦθα. Παρακα-  
λοῦμεν νὰ διεληθῆτε ὑπο τὰ γραφεῖα μᾶς.